

กพร. เศรษฐกิจปริทรรศน์

(DPIM Economic Review)

ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ฉบับที่ ๑๒ ประจำเดือนกันยายน ๒๕๖๒

(หน้า)

สภาวะเศรษฐกิจมหภาคเดือนสิงหาคม ๒๕๖๒	๑
ข่าวเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในประเทศ	๒
ข่าวเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานต่างประเทศ	๖
ราคาสินค้าแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่น่าสนใจ	๙
การค้าอุตสาหกรรมพื้นฐาน แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่	๑๑
การค้าอัญมณีและเครื่องประดับของไทย	๑๒
Econ Focus : Manganese Outlook	๑๓
สาระน่ารู้	
– LAZY ECONOMY : เศรษฐกิจขี้เกียจ	๑๖
เมืองอัจฉริยะ (Smart City) ในยุคการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔	๑๙

กลุ่มวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจ วศ.
กองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม (กบว.)
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๒ ๓๖๗๓ และ ๐ ๒๒๐๒ ๓๖๗๕

สถานะเศรษฐกิจมหภาค (Macro-Econ)

เดือนสิงหาคม ๒๕๖๒

นายกุลศ ภูวณรัตน์กุล

ภาพรวม

เศรษฐกิจไทยในเดือนสิงหาคม ๒๕๖๒ ขยายตัวชะลอ
ลงจากเดือนก่อน โดยเครื่องชี้การบริโภคภาคเอกชนขยายตัว
ชะลอตามการใช้จ่ายในเกือบทุกหมวดสินค้า การส่งออก
สินค้ากลับมาหดตัวสอดคล้องกับการผลิตภาคอุตสาหกรรม
กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัวส่งผลให้การลงทุนภาคเอกชน
หดตัว นอกจากนี้ การใช้จ่ายภาครัฐกลับมาหดตัวตามรายจ่าย
ประจำ ขณะที่รายจ่ายลงทุนยังขยายตัวได้ สำหรับภาคการ
ท่องเที่ยวขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากฐานต่ำจาก
เหตุการณ์เรือล่มในจังหวัดภูเก็ต

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปรับลดลงตามราคาน้ำมันขายปลีก
ในประเทศและราคาอาหารสดเป็นสำคัญ ขณะที่อัตราเงินเฟ้อ
พื้นฐานปรับเพิ่มขึ้น สำหรับจำนวนผู้มีงานทำที่ขจัดปัจจัย
ฤดูกาลลดลงจากเดือนก่อน สอดคล้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ
ที่ชะลอตัว ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลเพิ่มขึ้นตามดุลการค้าเป็น
สำคัญ และดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายขาดดุลสุทธิจากทั้งด้าน
สินทรัพย์และหนี้สิน

การใช้จ่ายในประเทศ (% การเปลี่ยนแปลง)

	บริโภคภาคเอกชน		๒.๕
	ลงทุนภาคเอกชน	-๔.๘	
	ใช้จ่ายภาครัฐ	-๕.๐	

การผลิต (% การเปลี่ยนแปลง)

	เกษตร		๐.๓
	อุตสาหกรรม	-๖.๒	
	ท่องเที่ยว		๗.๔

การค้าระหว่างประเทศ (มูลค่า : ล้านบาท)

EXPORT	ส่งออก	๖๗๐,๔๕๒
IMPORT	นำเข้า	๖๑๖,๓๗๖
BALANCE	ดุลการค้า	๕๔,๐๗๖

อัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Rate : Value/USD)

		ก.ย. ๖๒	ส.ค. ๖๒	ทิศทาง
\$	ดอลลาร์สหรัฐ	๓๐.๕๗	๓๐.๗๗	↑ (เพิ่มค่า)
£	ปอนด์สเตอร์ลิง	๓๗.๗๕	๓๗.๔๑	↓ (ลดค่า)
€	ยูโรโซน	๓๓.๖๕	๓๔.๒๑	↑ (เพิ่มค่า)
¥	เยน (๑๐๐ เยน)	๒๘.๔๕	๒๘.๙๔	↑ (เพิ่มค่า)
฿	ดัชนีค่าเงินบาท	๑๒๖.๑๕	๑๒๕.๒๕	↑ (เพิ่มค่า)

อัตราเงินเฟ้อ (% การเปลี่ยนแปลง YoY)

		ส.ค. ๖๒	ก.ค. ๖๒	ทิศทาง
	อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	๐.๕๒	๐.๙๘	↓ (ลดลง)
	อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	๐.๔๙	๐.๔๑	↑ (เพิ่มขึ้น)

อัตราการว่างงาน

		ส.ค. ๖๒	ก.ค. ๖๒	ทิศทาง
	จำนวนผู้ว่างงาน	๓๘๒,๐๐๐	๔๓๖,๐๐๐	↓ (ลดลง)
	อัตราการว่างงาน	๑.๐	๑.๑	↓ (ลดลง)

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

- ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th)
- กระทรวงพาณิชย์ (www.moc.go.th)
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (www.oae.go.th)
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (www.oie.go.th)
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ (www.nso.go.th)

ข่าวเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรม พื้นฐานในประเทศ

โดยนายบุญวัฒน์ ขุนอินทร์

กพร. วางแนวทางการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม เน้นประสานข้อมูลรอบด้านทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อความมั่นคงด้านวัตถุดิบอุตสาหกรรมของประเทศ

เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๒ นายวิษณุ ทับเที่ยง อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เปิดเผยภายหลังปาฐกถาพิเศษแนวทางการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมยุค ๔.๐ รองรับเมกะโปรเจกต์และแผนการขับเคลื่อนประเทศ ในงานสัมมนาการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมยุค ๔.๐ จัดโดยกองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม กพร. ว่า กพร. มีภารกิจสำคัญในการจัดหาวัตถุดิบเพื่อป้อนสู่ภาคอุตสาหกรรม ตามบทบาทหน้าที่ของ กพร. และนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้มอบหมายให้ กพร. จัดหาวัตถุดิบให้แก่ภาคอุตสาหกรรม ซึ่งการสัมมนาในวันนี้ได้รับความร่วมมืออย่างดีทั้งจากภาครัฐและเอกชนร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงแนวทางการบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมของ กพร. ตลอดจนสะท้อนถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขการขาดแคลนวัตถุดิบของภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้ กพร. จะได้มีการประสานงานร่วมกันกับทุกภาคส่วนในการก้าวสู่การบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมยุค ๔.๐ ที่มุ่งเน้นการบูรณาการด้านข้อมูลสำหรับการประเมินความต้องการใช้ และคุณลักษณะของวัตถุดิบที่เป็นปัจจุบัน การวิเคราะห์ด้านอุปสงค์และอุปทานเพื่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

“การบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรมยุค ๔.๐ ต้องเกิดจากการร่วมมือทั้งจากภาครัฐและเอกชน โดยในส่วนของภาคเอกชนนอกจากต้องเร่งบูรณาการข้อมูลด้านการใช้วัตถุดิบร่วมกันกับภาครัฐเพื่อการบริหารจัดการวัตถุดิบที่มีประสิทธิภาพแล้ว ยังต้องมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการจัดการข้อมูล การสำรวจแร่ และการวิเคราะห์ประเมินผล มีการใช้เทคโนโลยีในการออกแบบการทำเหมืองแร่ มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเพิ่มประสิทธิภาพ และการใช้มาตรฐานด้าน Green factory and Green products เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตที่

เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในส่วนของภาครัฐ คือ กพร. จะมุ่งเน้นการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลวัตถุดิบแร่และวัตถุดิบอุตสาหกรรมร่วมกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการ การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในระบบการอนุญาตและการกำกับดูแลการประกอบการให้เป็นไปตามกฎหมาย ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการจัดหาวัตถุดิบและพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้ก้าวทันโลกยุคใหม่” นายวิษณุ กล่าว

ทั้งนี้ กพร. ได้จำแนกวัตถุดิบอุตสาหกรรมเป็น ๓ ประเภท คือ (๑) วัตถุดิบขั้นต้นที่ได้จากแหล่งธรรมชาติ (Natural Raw Materials) (๒) วัตถุดิบทดแทน (Secondary Raw Materials–Recycling) โดยวัตถุดิบทั้ง ๒ ประเภทนี้จะเป็นวัตถุดิบขั้นต้นที่ป้อนแก่อุตสาหกรรมต้นน้ำของโซ่อุปทานอุตสาหกรรมศักยภาพเป้าหมาย และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างตามเมกะโปรเจกต์ และ (๓) วัตถุดิบขั้นสูง (Advanced Raw Materials) จะเป็นวัตถุดิบที่เกิดจากการพัฒนาภารกิจใหม่ที่มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมการผลิตวัตถุดิบให้มีคุณภาพสูงตามความต้องการของอุตสาหกรรมศักยภาพเป้าหมาย โดยส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมในขั้นกลางน้ำและปลายน้ำ

สำหรับการจัดหาวัตถุดิบอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาประเทศในการพัฒนาโครงการเมกะโปรเจกต์ ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายใต้แผนเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรืออีอีซี (EEC) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕ คาดว่า จะมีความต้องการใช้หินอุตสาหกรรมในภาพรวมสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามแผนอีอีซี ประมาณ ๑๐๐ ล้านตัน ประกอบด้วยการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งทางถนน ระบบคมนาคมขนส่งทางราง ระบบคมนาคมขนส่งทางน้ำและสนามบิน และระบบโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจากการรวบรวมข้อมูลความต้องการใช้หินอุตสาหกรรมสำหรับการใช้พื้นฐานของกลุ่มจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา พบว่า มีประมาณ ๒๕ ล้านตันต่อปี ดังนั้น แหล่งหินอุตสาหกรรมที่มีในปัจจุบันของทั้ง ๓ จังหวัด จำนวน ๑๕ แหล่ง มีปริมาณแร่สำรองประมาณ ๓๔๐ ล้านตัน จะสามารถรองรับความต้องการในพื้นที่ได้เป็นระยะเวลา ๑๐ ปี

“กพร. ตระหนักดีถึงภารกิจสำคัญในการจัดหาวัตถุดิบอุตสาหกรรมให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศในระยะยาว จึงได้มีการเตรียมความพร้อม

ดำเนินงานนำร่องในการค้นหาแหล่งวัตถุดิบหินอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มเติมภายในเขต ๓ จังหวัดดังกล่าว จำนวน ๓ แหล่ง โดยขั้นตอนต่อไปจะเป็นการประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ การประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมของชุมชน และกระบวนการพิจารณาอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก่อนการพิจารณาอนุญาตให้ทำเหมืองได้หรือไม่ต่อไป” นายวิษณุ กล่าวเพิ่มเติม

นอกจากนี้ การสัมมนาในวันนี้ยังได้มีการเปิดมุมมองของผู้บริโภคซึ่งเป็นตัวแทนภาคประชาชนถึงทัศนคติและแนวคิดที่สร้างสรรค์ต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ซึ่งเป็นการประกอบการหลักในการจัดหาวัตถุดิบที่นำมาใช้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการผลิตสินค้าอุปโภคและบริโภคที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ซึ่ง กพร. ได้มีแนวทางการส่งเสริมการทำเหมืองแร่สมัยใหม่ที่ลดการใช้พลังงานหรือมีการใช้พลังงานทางเลือก มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวางแผนงาน การปฏิบัติงานที่แม่นยำและมีความถูกต้องสูง และเป็นมิตรต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม มีการจัดหาแหล่งวัตถุดิบอุตสาหกรรมที่เหมาะสมและมีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจเพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและของประเทศ

ที่มา : www.dpim.go.th

วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๒

กพร. ร่วมวิจัยกับบริษัท เบอร์กโฮล์ม เปลี่ยนขยะอุตสาหกรรมเป็นวัตถุดิบทดแทน มูลค่ากว่า ๒๕๐ ล้านบาท

นายนิรันดร์ ยิ่งมิตฺตานนท์ รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เปิดเผยภายหลังเป็นประธานในพิธีเปิดงานแถลงผลการดำเนินโครงการด้านการวิจัยและพัฒนาวัตรกรรมวัตถุดิบเพื่ออุตสาหกรรม เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๒ ว่า กพร. และ บริษัท เบอร์กโฮล์ม เมทัลส์ จำกัด ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MOU) ด้านการวิจัยและพัฒนาวัตรกรรมวัตถุดิบเพื่ออุตสาหกรรม ว่าด้วยเรื่องความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการนำของเสียในกระบวนการผลิตโลหะตะกั่วกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบทดแทน เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ ที่ผ่านมา โดยบริษัท เบอร์กโฮล์ม ได้เข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการและการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิลและวัตรกรรมวัตถุดิบ ซึ่งนับเป็นภารกิจที่ กพร.

ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง จนนำไปสู่การต่อยอดผลงานวิจัยร่วมกัน เพื่อสร้างนวัตกรรมและเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์

นายโกวเชิง หลี กรรมการผู้จัดการ บริษัท เบอร์กโฮล์ม เมทัลส์ จำกัด ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า บริษัท เบอร์กโฮล์ม ประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดการตะกั่วที่เกิดจากการหลอมถลุงตะกั่วจากเศษแบตเตอรี่เก่า ซึ่งเป็นของเสียจากกระบวนการผลิตโลหะตะกั่วที่ต้องส่งไปกำจัดด้วยวิธีการฝังกลบ และมีความใช้จ่ายในการกำจัดปีละหลายล้านบาท จึงมีแนวคิดนำของเสียเหล่านั้นกลับมาใช้ประโยชน์ สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ กพร. ที่สามารถพัฒนาเทคโนโลยีการใช้ตะกั่วจากการหลอมถลุงตะกั่วที่มีองค์ประกอบส่วนใหญ่เป็นเหล็กออกไซด์มาผลิตเป็นเหล็กถลุง จึงสนใจทำโครงการวิจัยและพัฒนา ร่วมกับ กพร.

จากการศึกษาพบว่า มีเทคโนโลยีที่เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการเพิ่มมูลค่าของเสียจากกระบวนการผลิตโลหะตะกั่ว โดยการนำตะกั่วจากการหลอมถลุงตะกั่วที่มีองค์ประกอบของเหล็กออกไซด์เป็นวัตถุดิบร่วมกับแร่ควอตซ์ที่มีองค์ประกอบของซิลิกอนไดออกไซด์ เพื่อผลิตเป็นเฟอร์โรซิลิกอน ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญที่ใช้ในการปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมการผลิตเหล็กและเหล็กกล้า รวมถึงอุตสาหกรรมการหล่อโลหะต่าง ๆ โดยปัจจุบันประเทศไทยต้องนำเข้าเฟอร์โรซิลิกอนจากต่างประเทศ ผนวกกับมีแร่ควอตซ์คุณภาพปานกลางจำนวนมาก ที่ไม่ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มมูลค่า จึงนำวัตถุดิบทั้งสองมาใช้ร่วมกันในการวิจัยและพัฒนาครั้งนี้

สำหรับการดำเนินโครงการวิจัยในครั้งนี้ กพร. อาศัยบุคลากร และเครื่องจักรอุปกรณ์ของศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของศูนย์ปฏิบัติการอุตสาหกรรมสู่ออนาคต (Industry Transformation Center : ITC) ด้านเทคโนโลยีรีไซเคิลและวัตรกรรมวัตถุดิบของกระทรวงอุตสาหกรรม ในการดำเนินการพัฒนากระบวนการผลิตในระดับโรงงานต้นแบบ เพื่อทดลองหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและศึกษาความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ ผลการทดลองพบว่า สามารถนำตะกั่วจากการผลิตตะกั่วและแร่ควอตซ์คุณภาพปานกลางมาผลิตเฟอร์โรซิลิกอนที่มีคุณภาพดีระดับที่ใช้ในอุตสาหกรรมได้ และมีความเป็นไปได้สำหรับการผลิต

ในเชิงพาณิชย์ นับเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่แหล่งแร่ภายในประเทศ รวมถึงของเสียจากภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมโลหการ ลดการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ และสร้างความมั่นคงด้านวัตถุดิบให้กับภาคอุตสาหกรรมไทย โดยคาดว่าจะสามารถสร้างมูลค่าโดยรวมให้กับของเสียจากกระบวนการผลิตโลหะตะกั่วของประเทศไทยที่เกิดขึ้นปีละประมาณ ๑๓,๐๐๐ ตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า ๒๕๐ ล้านบาทต่อปี

“ความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการนำของเสียในกระบวนการผลิตโลหะตะกั่วกลับมาใช้เป็นวัตถุดิบทดแทน เป็นไปตามแนวทางการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ซึ่งเป็นนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การดำเนินโครงการวิจัยดังกล่าว ไม่เพียงแต่เป็นความสำเร็จในการทำงานร่วมกันระหว่าง กพร. กับ บริษัท เบอร์กโฮล์ม และพัฒนาไปสู่การผลิตในเชิงพาณิชย์ได้เท่านั้น แต่ยังสามารถเป็นต้นแบบในการเผยแพร่องค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการรายอื่นในโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขยายผลในวงกว้างต่อไปได้” นายนิรันดร์ กล่าวทิ้งท้าย

ที่มา : www.dpim.go.th

วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๒

๑๐ ปี พิธีมอบรางวัลประจำปี ๒๕๖๒ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ยกย่องมาตรฐานสถานประกอบการมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

นายธีระยุทธ วาณิชชัง ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าวว่า ปัจจุบันกระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ได้ดำเนินนโยบายในการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ในเชิงรุกมากขึ้น โดยทำหน้าที่กำกับดูแลควบคู่กับการสนับสนุนส่งเสริมด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการมีมาตรฐานการประกอบการที่ดี ยกระดับมาตรฐานสถานประกอบการให้มีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน โดยได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา ๑๐ ปี มีผู้ประกอบการที่ผ่านมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวแล้ว ๒๕๘ ราย และมีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่

จำนวน ๑๐๙ ราย ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน CSR-DPIM ซึ่งถือเป็นการพัฒนาและยกระดับการประกอบอุตสาหกรรมแร่ของประเทศ สอดคล้องตามนโยบายการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความเติบโตอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้มอบให้ กพร. นำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

“การสร้างมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) และมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเป็นเครื่องมือในการพัฒนาและยกระดับการประกอบการของตน ซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อสภาพแวดล้อมแล้ว ยังเป็นการสร้างการยอมรับการประกอบการของอุตสาหกรรมแร่ รวมทั้งสร้างความเข้าใจในความจำเป็นของการนำทรัพยากรแร่มาใช้ประโยชน์จากภาคสังคม ทั้งประชาชน หน่วยงานท้องถิ่น และภาครัฐ ซึ่งจะส่งผลให้สามารถผลิตและใช้แร่ได้อย่างยั่งยืน ก่อให้เกิดความมั่นคงของวัตถุดิบอุตสาหกรรมด้านแร่ในระยะยาวต่อไป” ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม กล่าว

ด้านนายนิรันดร์ ยิ่งมหิศรานนท์ รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กล่าวว่า ผู้ประกอบการที่ได้รับรางวัลเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining Award) ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินตามนโยบายเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining Policy) ได้แก่ มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการลด ป้องกัน และแก้ไขผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม การดูแลความปลอดภัยต่อคนงาน และชุมชนโดยรอบ มีพื้นที่สีเขียวและทัศนียภาพเรียบร้อยสะอาดตา มีความโปร่งใส และมีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยในปี ๒๕๖๒ นี้ มีผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินและได้รับรางวัลมาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว จำนวน ๔๑ ราย และได้รับรางวัลรักษามาตรฐานเหมืองแร่สีเขียวสำหรับสถานประกอบการรายเดิมที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จำนวน ๑๑๙ ราย

เช่นเดียวกับผู้ประกอบการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน CSR-DPIM ก็ต้องดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งได้รับการพัฒนามาจากมาตรฐานสากล ISO 26000 โดยปรับปรุงให้เหมาะสมกับการประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ซึ่งผู้ประกอบการต้องสามารถนำแนวปฏิบัติไปปรับปรุงการดำเนินงานให้มีมาตรฐานมากขึ้น สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนและผู้ประกอบการ มีการนำวัสดุเหลือใช้จาก

การทำเหมืองแร่มาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เป็นการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ให้ท้องถิ่น ซึ่งในระยะเวลา ๑๐ ปี มีสถานประกอบการที่ผ่านมาตรฐาน CSR-DPIM แล้ว ๑๐๙ ราย และในปี ๒๕๕๕ ได้เริ่มจัดตั้งเครือข่าย CSR-DPIM ขึ้นเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความร่วมมือในระดับเครือข่ายของผู้ประกอบการที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน CSR-DPIM ปัจจุบันมีสมาชิก ๘๔ ราย โดยในปี ๒๕๖๒ มีสถานประกอบการได้รับรางวัลการดำเนินงานตามมาตรฐาน CSR-DPIM จำนวน ๖ ราย รางวัลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง ผ่านเกณฑ์ระดับดีเยี่ยม ได้ ๑๐๐ คะแนนเต็ม จำนวน ๑๒ ราย รางวัลบุคลากรดีเด่นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม CSR-DPIM จำนวน ๓ ราย และรางวัลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง จำนวน ๔๗ ราย

“กพร. ได้กำหนดยุทธศาสตร์ และดำเนินการเชิงรุก ในการผลักดันและส่งเสริมให้สถานประกอบการยกระดับ การประกอบการสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว และ CSR-DPIM เพื่อให้เป็นสถานประกอบการที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และชุมชนอย่างต่อเนื่อง จนเป็นที่ยอมรับของสังคมมากยิ่งขึ้นต่อไป” รองอธิบดีกรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่ กล่าวทิ้งท้าย

ที่มา : www.dpim.go.th

วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๒

นายกฯ สั่งยึด ส.ป.ก. ที่ไม่ทำเกษตรตกเป็นของรัฐ – เล็ง ไล่ทิ้งคำสั่ง คสช. ที่ปลดล็อกให้ปิโตรเลียม-กังหัน-เหมือง บนที่ ส.ป.ก.

เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๒ ร.อ.ธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้สั่งการให้ สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ดำเนินการยึดที่ดินทั้งหมดที่เป็นที่ ส.ป.ก. แต่นำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นที่ดินวังน้ำเขียว พะเยา ภูเก็ต ชุมพร รวมไปถึงจะรื้อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ปลดล็อกให้ ๓ กิจกรรม คือ กิจกรรมผลิต ปิโตรเลียม กิจกรรมผลิตไฟฟ้าจากกังหันลม และกิจกรรมสำรวจเหมืองแร่ ให้ดำเนินการได้โดยเก็บค่าเช่า ค่าภาคหลวงใหม่

ทั้งนี้ กิจกรรมที่รัฐบาลยุค คสช. มีการปลดล็อกให้ ดำเนินการ รัฐบาลได้รับผลตอบแทนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับ เอกชน ดังนั้นจะต้องหาหรือเพื่อให้ผลประโยชน์ที่รัฐบาลหรือ เกษตรกรเจ้าของพื้นที่จะได้ผลประโยชน์ที่มีมูลค่าทาง เศรษฐกิจและเพิ่มมูลค่าให้ที่ดิน ส.ป.ก. ส่วนการจะยึดคืน ที่ดิน ส.ป.ก. ต้องยอมรับเป็นเรื่องที่ต้องขอความร่วมมือกับ รองนายกรัฐมนตรีฝ่ายความมั่นคง เพื่อขอกำลังทหารเข้า พื้นที่

ส่วนการเพิ่มมูลค่าของที่ดิน โดยนำไปทำเป็น สถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร หรือกิจกรรมอื่นใด นอกเหนือจาก การทำเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับที่ดินของเกษตรกร เรื่องนี้ ต้องแก้กฎหมาย ซึ่งได้สั่งการ ส.ป.ก. ทั่วประเทศ เร่งสำรวจ ว่าในแต่ละพื้นที่ ที่ดิน ส.ป.ก. ในความเป็นจริงดำเนินกิจการใด หากทำกิจการที่มีมูลค่าสูง เกษตรกรเจ้าของที่ดินก็จะมียาได้ สูง อาทิ ทำท่องเที่ยว ซึ่งรายได้ที่เกษตรกรเจ้าของที่ดินที่ได้รับ จัดสรรก็จะมีรายได้สูงกว่าทำเกษตร

“กรณีชาวบ้านเป็นนอมินี ยึดคืนหมด ผิด วัตถุประสงค์ยึดคืนทันที แต่ต้องหาหรือขอความร่วมมือกับ ฝ่ายความมั่นคง เมื่อยึดมาได้ก็นำจัดสรรให้กับเกษตรกร แต่การจัดสรรจะไม่จัดสรรแค่ที่ดิน จะให้อาชีพ จะให้น้ำ ไฟฟ้าเข้าไป มีความเจริญเข้าถึงสามารถประกอบอาชีพได้ โดยใช้กองทุน ส.ป.ก. ที่ได้จากการใช้เช่าที่ดิน ขณะนี้มีเงิน สะสมอยู่ประมาณ ๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท ดูแลและปฏิรูป ที่ดินให้กับเกษตรกรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม”

ร.อ.ธรรมนัส กล่าวว่า นอกจากนี้ ในวันที่ ๓ ตุลาคม ส.ป.ก. จะหารือกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย เพื่อนำแผนที่แนวเขต ที่ดินของรัฐแบบบูรณาการมาตราส่วน ๑:๔๐๐๐ (One map) ที่รัฐบาลก่อนหน้าร่วมกันบูรณาการร่วมกันปรับปรุง ระวังเพื่อแก้ปัญหาพื้นที่ทับซ้อนระหว่างหน่วยงานรัฐ ด้วยกัน และระหว่างเอกชนกับรัฐ รายละเอียดของกรอ บการทำงาน กฎหมาย การนำมาใช้ได้วางแผนไว้ดีแล้วเหลือ เพียงเอามาทบทวนปิดฝุ่นให้ทันสมัยขึ้นเท่านั้น ซึ่งเมื่อมีแผนที่ One map แล้วปัญหาการทับซ้อนของที่ดิน การถกเถียงกันว่า ใครควรรับผิดชอบในพื้นที่นั้น ๆ จะหมดไป

ที่มา : www.khaosod.co.th

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๒

ข่าวเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพื้นฐานต่างประเทศ

โดย นายจรินทร์ ชลไพศาล

ออสเตรเลียปรับลดคาดการณ์รายรับจากการส่งออกทรัพยากรและพลังงาน

Department of Industry, Innovation and Science คาดการณ์ว่า รายรับจากการส่งออกทรัพยากรและพลังงานในปีงบประมาณ ๒๕๖๒-๒๕๖๓ จะอยู่ที่ระดับ ๒๘๒ พันล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย และจะลดลงไปอยู่ที่ระดับ ๒๕๘ พันล้านดอลลาร์ออสเตรเลียในปีงบประมาณถัดไป

ทั้งนี้ สาเหตุของการปรับรายรับจากการส่งออกทรัพยากรและพลังงาน เนื่องจากการชะลอตัวของผลผลิตภาคอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจจีน ตลอดจนภาวะตึงเครียดจากสงครามทางการค้าระหว่างจีน-สหรัฐฯ ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิตและส่งออกทรัพยากรและพลังงาน โดยมีการปรับการคาดการณ์ราคาสินค้าที่สำคัญ ดังนี้

หน่วย : \$/t

ประเภท	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
แร่เหล็ก	๘๐.๑	๖๑.๔	๕๗.๕
thermal coal	๗๗	๗๐	๗๒
metallurgical coal	๑๘๖	๑๖๘	๑๕๘
ทองคำ (\$/oz)	๑,๓๙๑	๑,๔๗๐	๑,๔๕๐
ทองแดง	๕,๙๓๘	๖,๑๙๓	๖,๖๑๕

ที่มา : <https://bit.ly/2McKsXG>, <https://bit.ly/2muViQ3>

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒

รัฐบาลเปรูมั่นใจเป้าหมายการลงทุนเหมืองแร่ ๒๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ภายในปี ๒๕๖๖

กระทรวงพลังงานและเหมืองแร่ของเปรู เปิดเผยว่า รัฐบาลตั้งเป้าหมายการลงทุนด้านเหมืองแร่ในเปรูไม่ต่ำกว่า ๒๑,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ภายในสมัยรัฐบาลปัจจุบันซึ่งมีกำหนดครบวาระในปี ๒๕๖๖

หน่วยงานด้านข่าวสารของภาครัฐเปิดเผยว่า มีโครงการลงทุนเหมืองแร่ระยะกลางและระยะยาว จำนวน ๔๘ โครงการที่คาดว่าจะมีการลงทุนในเปรูในอนาคต

การลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ของเปรูมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ ๔ ติดต่อกัน และในช่วง ๗ เดือนแรกของปี ๒๕๖๒ มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๒๕ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือเพิ่มขึ้นกว่า ๓,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ทั้งนี้ ปัจจุบันเปรูเป็นประเทศผู้ผลิตทองแดงอันดับที่ ๒ ของโลก และเป็นผู้ผลิตทองคำอันดับที่ ๖ ของโลก

ที่มา : <https://bit.ly/2Mkka5Z>

วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๒

K+S AG ปรับลดผลผลิตโพแทช ๓ แสนตันในปี ๒๕๖๒

บริษัท K+S AG ผู้ผลิตโพแทชสัญชาติเยอรมัน ซึ่งมีเหมืองโพแทชทั้งในเยอรมัน และแคนาดา ประกาศปรับลดผลผลิตโพแทชประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ตันในปี ๒๕๖๒ โดยเป็นผลมาจากการชะลอตัวของความต้องการซื้อโพแทช โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นผลมาจากการที่จีนออกมาตรการห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์โพแทชเชื่อมคลอไรด์จากต่างประเทศ

การปรับลดผลผลิตของ K+S AG สอดคล้องกับการปรับตัวของผู้ประกอบกิจการโพแทชอื่น ๆ ที่ได้ประกาศไว้ก่อนหน้านี้ เช่น บริษัท Belarus ผู้ส่งออกโพแทชรายใหญ่ของโลก มีแผนที่จะปรับลดผลผลิตเกือบหนึ่งในสามในช่วง ๓-๔ เดือนข้างหน้า, บริษัท Uralkali ผู้ผลิตโพแทชสัญชาติรัสเซีย ประกาศปรับลดผลผลิต ๓๕๐,๐๐๐-๕๐๐,๐๐๐ ตัน และบริษัท Mosaic Co. มีแผนที่จะปิดเหมือง Colonsay ในจังหวัด Saskatchewan ของแคนาดา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคนงานประมาณ ๓๕๐ คน

ที่มา : <https://bit.ly/2AQzPoc>

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒

Nutrien จะระงับการทำเหมืองโพแทช ๓ แห่ง ผลผลิต ลด ๗ แสนตัน

บริษัท Nutrien ผู้ผลิตโพแทชรายใหญ่ที่สุดของโลกสัญชาติแคนาดา เปิดเผยว่า ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๒ บริษัทจะระงับการประกอบกิจการชั่วคราว และปลดคนงานในเหมืองโพแทช ๓ แห่ง ได้แก่ เหมือง Allan, Lanigan และ Vanscoy ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัด Saskatchewan อันเป็นผลมาจากการชะลอตัวลงของความต้องการใช้โพแทชในตลาดโลกในระยะสั้น การระงับการประกอบกิจการอาจมีระยะเวลาถึง ๘ สัปดาห์ และจะส่งผลกระทบต่อแรงงานประมาณ ๔๘๐ - ๗๕๐ คน และอาจทำให้ผลผลิตของบริษัทลดลงประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ ตัน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าสถานการณ์ตลาดโพแทชในปัจจุบันจะชะลอตัวลง แต่บริษัท Nutrien ยังคงเชื่อว่าความต้องการใช้โพแทชในปี ๒๕๖๓ จะปรับตัวดีขึ้น

ที่มา : <https://bit.ly/2oV216O>

วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๒

WGC เปิดตัวหลักการทำเหมืองแร่ทองคำที่มีความ รับผิดชอบ (Responsible Gold Mining Principles)

World Gold Council (WGC) เปิดตัวหลักการทำเหมืองแร่ทองคำที่มีความรับผิดชอบ (Responsible Gold Mining Principles : RGMPs) ซึ่งใช้เวลาประมาณ ๒ ปีในการพัฒนาขึ้น โดยผ่านกระบวนการปรึกษาหารือ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งนี้ RGMPs ประกอบด้วย ๓ ด้านหลัก ได้แก่

๑) ด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้น้ำและที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพ การปิดเหมือง พลังงานและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒) ด้านสังคม เช่น ความปลอดภัย และสุขภาพของประชาชน สิทธิแรงงาน ความขัดแย้ง และการมีส่วนร่วมของชุมชน

๓) ด้านธรรมาภิบาล เช่น จริยธรรมในการประกอบธุรกิจ ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบจากการประกอบกิจการ และการส่งเสริมธรรมาภิบาลตลอดห่วงโซ่อุปทาน

บริษัทที่รับ RGMPs ไปปฏิบัติจะมีกรอบระยะเวลา ๓ ปี ในการดำเนินการ และจะต้องรายงานและเปิดเผยความคืบหน้าในการดำเนินการเป็นระยะ

ปัจจุบันประมาณร้อยละ ๙๕ ของสมาชิก WGC ซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ทองคำลงนามรับหลัก RGMPs ไปปฏิบัติ ทั้งนี้ สมาชิก WGC มีสัดส่วนผลผลิตประมาณ ๒ ใน ๕ ของผลผลิตทองคำในตลาดโลก

ที่มา : <https://bit.ly/2lPsocW>

วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๒

ICSG เผยผลผลิตทองแดงครึ่งปี ๒๕๖๒ ลดลงร้อยละ ๑.๔

International Copper Study Group (ICSG) เปิดเผยว่า ผลผลิตทองแดงจากเหมืองทั่วโลกในช่วงครึ่งแรกของปี ๒๕๖๒ อยู่ที่ระดับ ๙.๙๒ ล้านตัน ลดลงประมาณร้อยละ ๑.๔

ผลผลิตทองแดงจากขีลปรับตัวยลดลงประมาณร้อยละ ๒.๕ อันเป็นผลมาจากฝนตกหนักทางตอนเหนือของประเทศ และคุณภาพของทองแดงที่ลดลง ในขณะที่ผลผลิตทองแดงของอินโดนีเซียลดลงถึงร้อยละ ๕๕ อันเป็นผลจากผลผลิตที่ลดลงของเหมือง Grasberg และ Batu Hijau

ICSG เปิดเผยว่าในครึ่งแรกของปี ๒๕๖๒ มีภาวะอุปสงค์ส่วนเกินของ refined copper ที่ระดับประมาณ ๒๒๐,๐๐๐ ตัน

ที่มา : <https://bit.ly/2mq20qe>

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๒

Wood Mackenzie เผยโรงไฟฟ้าพลังงานลมเพิ่ม ส่งผลให้ปริมาณทองแดงเพิ่ม ๕.๕ ล้านตัน ภายในปี ๒๕๗๑

Wood Mackenzie คาดการณ์ว่า ในช่วงปี ๒๕๖๑-๒๕๗๑ จะมีการเพิ่มขึ้นของพลังงานลมที่ใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าทั่วโลกประมาณ ๗๘๐ GW ซึ่งจะส่งผลให้ความต้องการใช้ทองแดงเพิ่มขึ้นกว่า ๕.๕ ล้านตัน ในปัจจุบันรัฐบาลหลายประเทศพยายามปรับเปลี่ยนการใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานลมและพลังงานแสงอาทิตย์ ซึ่งทองแดงเป็นวัตถุดิบที่สำคัญทั้งในด้านการผลิต การส่ง และการกระจายพลังงานดังกล่าว เนื่องจากทองแดงมีความต้านทานไฟฟ้าต่ำ มีการนำไฟฟ้าสูง

Wood Mackenzie คาดว่าในช่วงปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ความต้องการใช้ทองแดงในอุตสาหกรรมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลมจะมีค่าเฉลี่ยประมาณ ๔๕๐,๐๐๐ ตันต่อปี และจะเพิ่มขึ้นเป็น ๖๐๐,๐๐๐ ตันต่อปี ในช่วงปี ๒๕๖๖-๒๕๗๑ โดยประมาณร้อยละ ๕๘ ของทองแดงที่ใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลมอยู่ในรูปของสายส่งไฟฟ้า (cabling)

ที่มา : <https://bit.ly/2ZHr3mG>

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๒

Moody คาดปริมาณโลหะที่เป็นวัตถุดิบในการผลิตแบตเตอรี่ EV เพิ่ม คงโกได้อานิสงส์

Moody เปิดเผยว่า หากสัดส่วน EV บนท้องถนนเพิ่มขึ้นถึงระดับร้อยละ ๘ ของจำนวนรถยนต์บนท้องถนนภายในปี ๒๕๖๗ จะส่งผลให้ความต้องการใช้โลหะที่เป็นวัตถุดิบในการผลิตแบตเตอรี่สำหรับรถยนต์ไฟฟ้า (EV) เพิ่มขึ้นถึง ๖ เท่าตัว

Moody ระบุว่าประเทศที่จะได้รับประโยชน์อย่างมากจากการเพิ่มขึ้นของความต้องการใช้แบตเตอรี่สำหรับ EV คือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ซึ่งเป็นผู้ผลิตโคบอลต์อันดับหนึ่งของโลก รวมถึงยังมีการผลิตลิเทียม นิกเกิล และทองแดง อีกด้วย ประเทศอื่น ๆ ที่จะได้

ประโยชน์เช่นเดียวกัน ได้แก่ ชิลี ฟิลิปปีนส์ เปรู อินโดนีเซีย และออสเตรเลีย ตามลำดับ

ทั้งนี้ Moody คาดการณ์ว่า ภายในปี ๒๕๗๓ มูลค่าผลผลิตโคบอลต์ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกจะคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๑๓ ของ GDP และคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ ๑๓๓ ของรายรับรัฐบาล

ในปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจของสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกมีความผันผวนไปตามราคาของแร่และโลหะที่สำคัญ โดย IMF คาดการณ์ว่า GDP ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกจะขยายตัวประมาณร้อยละ ๔.๓ ในปีนี้ ลดลงจากร้อยละ ๕.๘ ในปีก่อน ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับตัวลงของราคาโคบอลต์ และทองแดง

ที่มา : <https://bit.ly/2oiYr6o>

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒

Apple เตรียมใช้ rare earth ที่ได้จากการรีไซเคิลในการผลิต Taptic Engine ใน iPhone

Apple Inc เปิดเผยว่า บริษัทจะใช้ rare earth elements ที่ได้จากการรีไซเคิลในการผลิตส่วนประกอบที่สำคัญในโทรศัพท์ iPhone รุ่นใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนประกอบที่เรียกว่า Taptic Engine ซึ่งมีสัดส่วนการใช้ rare earth elements ประมาณร้อยละ ๒๕ ของ iPhone

นอกจากนี้ Apple เปิดเผยว่า บริษัทมีเทคโนโลยีหุ่นยนต์ชื่อ Daisy ซึ่งสามารถนำ rare earth elements กลับมาใช้ใหม่ได้ประมาณ ๓๒ กิโลกรัม จาก iPhone ๑๐๐,๐๐๐ เครื่อง ซึ่งเทคโนโลยีดั้งเดิมไม่สามารถทำได้

ที่มา : <https://bit.ly/2KyBRiv>

วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๒

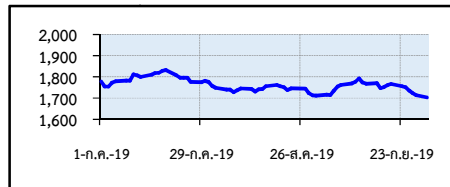
ราคาสินค้าแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่น่าสนใจ

นายกุลศ ภูวกรณ์กุล

Non-Ferrous Metals (source : www.lme.com)

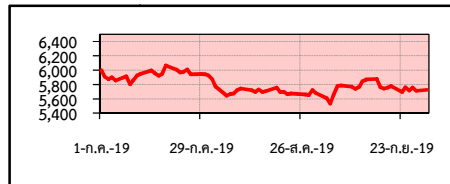
อะลูมิเนียม

(Primary Aluminium)

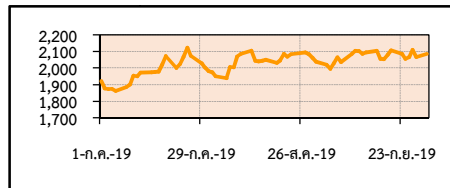
USD/Ton	ส.ค.62	ก.ย.62
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	1,740.62	1,749.23
ราคาสูงสุด	1,762.25	1,792.25
ราคาต่ำสุด	1,712.25	1,703.25

ทองแดง (Copper)

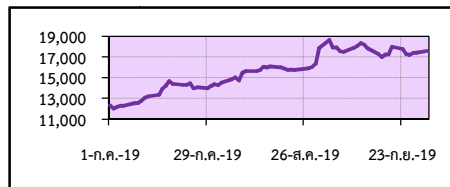
USD/Ton	ส.ค.62	ก.ย.62
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	5,707.55	5,744.99
ราคาสูงสุด	5,875.75	5,876.50
ราคาต่ำสุด	5,646.50	5,536.50

ตะกั่ว (Lead)

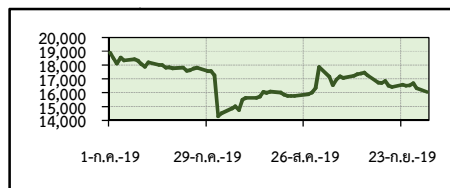
USD/Ton	ส.ค.62	ก.ย.62
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	2,042.70	2,070.29
ราคาสูงสุด	2,103.25	2,108.50
ราคาต่ำสุด	1,938.75	1,995.50

นิกเกิล (Nickel)

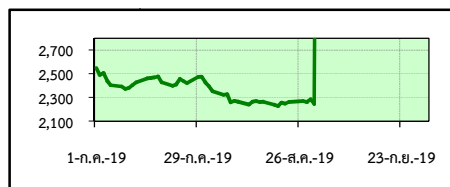
USD/Ton	ส.ค.62	ก.ย.62
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	15,677.98	17,668.10
ราคาสูงสุด	17,855.00	18,622.50
ราคาต่ำสุด	14,287.50	16,987.50

ดีบุก (Tin)

USD/Ton	ส.ค.62	ก.ย.62
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	15,677.98	16,828.45
ราคาสูงสุด	17,855.00	17,450.00
ราคาต่ำสุด	14,287.50	16,050.00

สังกะสี (Zinc)

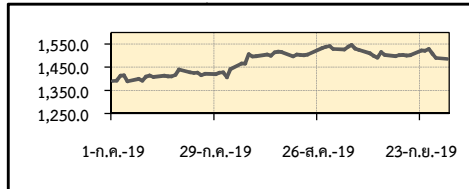

USD/Ton	ส.ค.62	ก.ย.62
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	2,274.60	16,828.45
ราคาสูงสุด	2,395.50	17,450.00
ราคาต่ำสุด	2,225.50	16,050.00

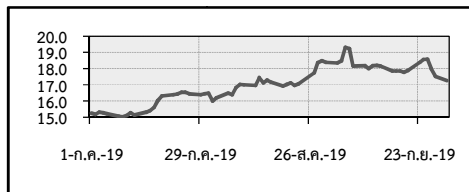
Precious Metals (source : www.kitco.com)

ทองคำ(Gold)

USD/Troy Oz	ส.ค.62	ก.ย.62
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	1,498.80	1,511.31
ราคาสูงสุด	1,540.20	1,546.10
ราคาต่ำสุด	1,406.80	1,485.30

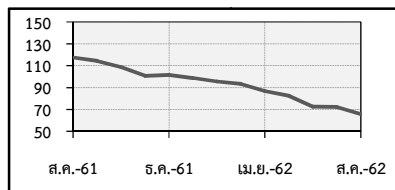
เงิน(Silver)

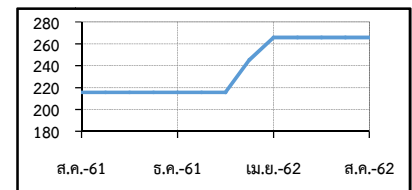
USD/Troy Oz	ส.ค.62	ก.ย.62
ราคาเฉลี่ยทั้งเดือน	17.14	18.17
ราคาสูงสุด	18.48	19.31
ราคาต่ำสุด	16.00	17.26

Others (source : www.indexmundi.com, www.moc.go.th)

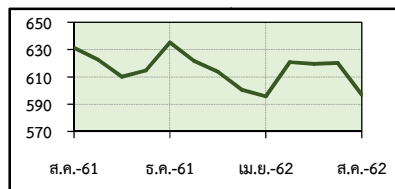
ถ่านหิน (Coal)

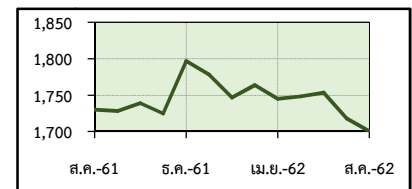
โพแทสเซียมคลอไรด์ (Potassium Chloride)

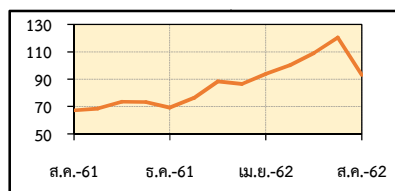
ยิปซัม (Gypsum)

พอร์ตแลนด์ซีเมนต์ (Portland Cement)

แร่เหล็ก (Iron Ore)

การค้าอุตสาหกรรมพื้นฐาน แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่ เดือนกันยายนปี ๒๕๖๒

นางสาวรักเร่ เกลิ้นเมฆ

การส่งออก

สินค้าอุตสาหกรรมพื้นฐาน สินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ (Mining Product)	มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท) (Export Values)	เทียบกับเดือนเดียวกัน ของปีก่อน (ร้อยละ) (YOY)	เทียบกับเดือนที่ผ่านมา (ร้อยละ) (MOM)
เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	๑๔,๗๔๑.๐๔	-๑๗.๖๖	๒.๑๒
ผลิตภัณฑ์เซรามิก	๑,๘๑๗.๑๐	-๐.๑๑	-๙.๐๓
ปูนซีเมนต์	๑,๕๗๖.๔๙	-๑๑.๓๑	๒๙.๖๗
แก้วและกระจก	๑,๙๔๕.๔๐	-๓.๘๔	๓.๗๕
ยิปซัม	๕๓๖.๔๖	-๒.๖๐	๒๒.๓๗
เฟลด์สปาร์	๗๓.๘๕	-๒.๗๕	๔๙.๕๕
แปะไรต์	๑๔.๑๖	๕.๘๑	๑.๖๕
ฟลูออสปาร์	๙.๔๘	-๑๓.๒๓	๑๙.๘๕
อื่นๆ	๕๕.๗๒	๑๑.๑๗	-๑๔.๑๘
รวม	๒๐,๗๖๙.๗	-๑๔.๐๑	๓.๓๔

การนำเข้า

สินค้าอุตสาหกรรมพื้นฐาน สินค้าแร่และผลิตภัณฑ์ (Mining Product)	มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท) (import Values)	เทียบกับเดือนเดียวกัน ของปีก่อน (ร้อยละ) (YOY)	เทียบกับเดือนที่ผ่านมา (ร้อยละ) (MOM)
เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์	๓๔,๙๘๖.๑๗	๒๓.๑๐	๗๑.๔๕
สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์*	๒๒,๔๐๕.๗๔	-๓๑.๐๖	-๑๓.๔๘
ผลิตภัณฑ์โลหะ**	๑๐,๖๕๔.๖๙	-๑๑.๑๙	-๙.๙๖
ถ่านหิน	๔,๕๕๕.๘๒	-๑๗.๙๔	๑๒.๗๔
กระจก แก้วและผลิตภัณฑ์	๒,๓๖๔.๗๓	-๐.๐๘	-๐.๒๑
แร่และผลิตภัณฑ์จากแร่***	๑,๐๓๑.๔๑	-๑๙.๖๑	-๕.๐๙
ผลิตภัณฑ์เซรามิก	๘๘๘.๐๑	-๑๕.๔๑	๕.๑๐
ปูนซีเมนต์ (อะลูมินัสซีเมนต์)	๕๓๒.๓๕	๑๙.๐๑	-๑๓.๐๕
อื่นๆ	๔๑๔.๘๒	-๒๐.๕๑	-๕.๓๗
รวม	๗๗,๘๓๓.๗๔	-๒๓.๐๙	๑๕.๒๖
ดุลการค้า	-๕๗,๐๖๔.๐๔	-๒๕.๙๔	๒๐.๓๑

* ประกอบด้วย ทองแดง อะลูมิเนียม ดีบุก สังกะสี ไนโอเบียม แทนทาลัม และอื่นๆ

** ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ทำด้วยเหล็ก ทองแดง อะลูมิเนียม โลหะสามัญ

*** ประกอบด้วย แร่หินอ่อนและหินแกรนิต เคโอลินและดินที่ใช้ในอุตสาหกรรม แอสเบสทอส และผลิตภัณฑ์จากแร่อื่น

อ้างอิง: รายงานสถิติการค้าไทย, กระทรวงพาณิชย์ <http://www2.ops3.moc.go.th>

การค้าอัญมณีและเครื่องประดับของไทย
ระหว่างเดือนมกราคม ถึง สิงหาคม ปี ๒๕๖๑ และ ปี ๒๕๖๒

นางสาวมยุรี ปาลวงศ์

การส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับของไทย ระหว่างเดือน มกราคม ปี 2561 ถึง สิงหาคม 2562				การนำเข้าอัญมณีและเครื่องประดับของไทย ระหว่างเดือน มกราคม ปี 2561 ถึง สิงหาคม 2562		
ประเภท อัญมณีและเครื่องประดับ	ปี 2561 มูลค่า (พันบาท)	ปี 2562 มูลค่า (พันบาท)	เปลี่ยน แปลง %	ปี 2561 มูลค่า (พันบาท)	ปี 2562 มูลค่า (พันบาท)	เปลี่ยน แปลง %
ไข่มุก	287,851	389,667	35.37	589,968	367,367	-37.73
เพชร	35,072,507	32,269,288	-7.99	45,750,441	42,555,166	-6.98
รัตนชาติ และกึ่งรัตนชาติ	24,287,982	29,329,684	20.76	11,213,790	12,544,523	11.87
อัญมณีสังเคราะห์	1,696,732	1,391,974	-17.96	2,289,392	1,619,244	-29.27
ฝุ่นหรือผงของรัตนชาติหรือกึ่ง รัตนชาติ	2,161	2,600	20.31	214,450	190,613	-11.12
โลหะเงิน	1,396,581	2,938,890	110.43	12,412,675	11,440,319	-7.83
โลหะสามัญที่หุ้มติดด้วยเงิน	507	50	-90.18	10,697	9,155	-14.42
ทองคำ	95,296,180	193,738,740	103.3	273,694,776	130,672,014	-52.26
โลหะสามัญที่หุ้มติดด้วย ทองคำ	5,102	1,625	-68.14	646	1,985	207.35
โลหะแพลทินัม	67,676	97,970	44.76	1,197,609	2,055,137	71.60
โลหะสามัญเงิน หรือทองคำ ที่ หุ้มติดด้วยแพลทินัม	4,525	4,937	9.12	1,383	2,732	97.55
เศษหรือของที่ใช้ไม่ ได้ทำด้วยโลหะมีค่า	3,938,721	16,734,944	324.88	490,803	16,418,309	3,245.19
เครื่องประดับแท้	77,738,442	71,482,300	-8.05	15,098,826	21,608,228	43.11
เครื่องทองหรือเครื่องเงิน	127,031	90,580	-28.69	49,701	39,083	-21.36
ของอื่นๆ ทำหรือหุ้มติดด้วย โลหะมีค่า	377,714	316,530	-16.2	4,561,425	2,134,491	-53.21
ของทำด้วยไข่มุก และรัตนชาติ	512,996	364,058	-29.03	236,340	330,163	39.70
เครื่องประดับเทียม	8,748,814	8,714,401	-0.39	1,621,574	1,849,651	14.07
เหรียญกษาปณ์	59,587	86,342	44.9	1,441,975	1,664,728	15.45
รวมทั้งสิ้น	249,621,109	357,954,580	43.4	370,876,471	245,502,908	-33.80

ที่มา : สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากรปรับปรุงจาก
<https://infocenter.git.or.th/ReportTrading.aspx>

econ FOCUS

Manganese Outlook

โดย นางสาวกิตตินันท์ อินมูล (pitinan@dpm.go.th)

แมงกานีส (Manganese) เป็นธาตุโลหะ มีสีชาวจเงิน แข็ง และเปราะ แร่แมงกานีสเป็นสารประกอบเกิดร่วมกับธาตุอื่น และมีหลายชนิด สามารถพบได้ทั่วไปในเปลือกโลกส่วนใหญ่ อยู่ในรูปออกไซด์ นอกจากนี้ยังเกิดในรูปของซิลิเฟต คาร์บอเนต และซิลิเกต ซึ่งมีปริมาณของธาตุแมงกานีสแตกต่างกันไป เช่น แร่อะลาแบนไดต์ ไพโรลูไซต์ บรอนไนต์ ฮอสเมไนต์ แมงกาไนต์ ไฮโดรไมเนโรโดโครไซต์ และโรโดไนต์

แร่แมงกานีสแบ่งเป็น ๓ เกรด คือ เกรดโลหะกรรม เกรดแบตเตอรี่ และเกรดเคมี ซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณส่วนประกอบของธาตุแมงกานีส (Mn) แมงกานีสใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากมาย เช่น อุตสาหกรรมเหล็กกล้า อุตสาหกรรมแบตเตอรี่ เป็นต้น โดยแมงกานีสเป็น ๑ ใน ๔ แร่โลหะที่มีการใช้เพื่อเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ทั่วโลก คือ แร่เหล็ก อะลูมิเนียม ทองแดง และแมงกานีส

การใช้ประโยชน์แร่แมงกานีส

๑. เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมถลุงแร่แมงกานีส และ อุตสาหกรรมแยกแมงกานีสโดยกระบวนการทางไฟฟ้า เพื่อแยกเอาโลหะแมงกานีสสำหรับใช้เป็นส่วนผสมในกระบวนการผลิตเหล็กกล้า ซึ่งทำให้เหล็กกล้ามีความแข็งแรง และความเหนียวเพิ่มมากขึ้น โดยทั่วไปเหล็กกล้าทุกชนิดจะมีส่วนผสมของแมงกานีสในอัตราส่วนต่าง ๆ

๒. ใช้เป็นตัวลดออกซิเจนและกำมะถันในอุตสาหกรรมผลิตเหล็กกล้า

๓. ใช้ในการผลิตแม่เหล็กแรงสูง ที่มีส่วนประกอบของแมงกานีส อะลูมิเนียม พลวง และทองแดง

๔. เป็นวัตถุดิบในการผลิตถ่านไฟฉายแบบเซลล์แห้ง

๕. ใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิก อุตสาหกรรมอิฐและกระเบื้อง และวัสดุสำหรับเคลือบ

๖. ใช้แมงกานีสไดออกไซด์ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น เป็นสารตัวเติมในสีและน้ำมันเคลือบเงาเพื่อให้สีและน้ำมันเคลือบเงาแห้ง ใช้เป็นสารกำจัดสีเขียวเนื่องจากธาตุเหล็กในการผลิตแก้ว

๗. ใช้แมงกานีสเพอร์แมงกาเนต เป็นตัวเติมออกซิเจนในอุตสาหกรรมเคมีและอุตสาหกรรมฟอกขาว

๘. ใช้สารประกอบอื่น ๆ ของแมงกานีสในอุตสาหกรรมแก้ว อุตสาหกรรมสี และอุตสาหกรรมปุ๋ย

แหล่งสำรองแมงกานีสของโลก

แหล่งสำรองแร่แมงกานีสส่วนใหญ่ของโลกอยู่ในแอฟริกาใต้ ซึ่งมีปริมาณสำรองประมาณ ๒๓๐ ล้านตัน รองลงมา คือ ยูเครน ซึ่งมีปริมาณสำรองแมงกานีสประมาณ ๑๔๐ ล้านตัน (รายละเอียดดังตาราง) ทั้งนี้ยังมีแหล่งสำรองอื่น เช่น มาเลเซีย ซึ่งมีพื้นที่แหล่งแร่แมงกานีสแต่ยังไม่ทราบตัวเลขที่ชัดเจนว่ามีปริมาณเท่าใด ทั้งนี้ มาเลเซียเป็นหนึ่งในประเทศผู้ผลิตแมงกานีสที่สำคัญ

ตารางแสดงปริมาณสำรองแมงกานีสของโลก

ลำดับ	ประเทศ	ปริมาณสำรอง (ล้านตัน)
๑	แอฟริกาใต้	๒๓๐
๒	ยูเครน	๑๔๐
๓	บราซิล	๑๑๐
๔	สหรัฐอเมริกา	๙๙
๕	กาบอง	๖๕
๖	จีน	๕๔
๗	อินเดีย	๓๓
๘	กานา	๑๓
๙	คาซัคสถาน	๕
	เม็กซิโก	๕
๑๐	อื่นๆ	๖
รวม		๗๖๐

ที่มา : US Geological Survey, Mineral Commodity Summaries, February 2019

ประเทศผู้ผลิตแมงกานีสที่สำคัญ

๑. แอฟริกาใต้ (South Africa) ผลผลิต ๕.๕ ล้านตัน

ในปี ๒๐๑๘ แอฟริกาใต้ คือผู้ผลิตแมงกานีสรายใหญ่ในตลาดโลก โดยสามารถผลิตได้ ๕.๕ ล้านตัน และเป็นอันดับ ๑ ของโลก ทั้งนี้แอฟริกาใต้มีแหล่งแร่แมงกานีสขนาดใหญ่ ปริมาณสำรองประมาณ ๒๓๐ ล้านตัน

๒. ออสเตรเลีย (Australia) ผลผลิต ๓.๑ ล้านตัน

ปี ๒๐๑๘ ออสเตรเลียผลิตแมงกานีสได้ ๓.๑ ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๐๑๗ ที่ผลิตได้ ๒.๘๒ ล้านตัน

๓. กาบอง (Gabon) ผลผลิต ๒.๓ ล้านตัน

สาธารณรัฐกาบอง ตั้งอยู่ในตอนกลางของภาคตะวันตกของทวีปแอฟริกา เป็นประเทศผู้ผลิตแมงกานีสอันดับ ๓ ของโลกในปี ๒๐๑๘ โดยสามารถผลิตได้ ๒.๓ ล้านตัน จากเหมือง Moanda ซึ่งเป็นเหมืองแร่แมงกานีสรายใหญ่ของประเทศ

๔. จีน (China) ผลผลิต ๑.๘ ล้านตัน

จีนสามารถผลิตแมงกานีสได้ ๑.๘ ล้านตัน ในปี ๒๐๑๘ โดยจีนมีปริมาณสำรองแร่แมงกานีสประมาณ ๕๔ ล้านตัน ซึ่งสำรวจพบในพื้นที่จังหวัด Guizhou เมื่อปี ๒๐๑๗ ถือเป็นแหล่งสำรองแมงกานีสที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย ในขณะเดียวกันนอกจากจีนจะเป็นผู้ผลิตรายสำคัญแล้ว ยังเป็นผู้บริโภคแมงกานีสรายใหญ่ของโลก โดยส่วนใหญ่ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตเหล็กกล้า

๕. บราซิล (Brazil) ผลผลิต ๑.๒ ล้านตัน

ปี ๒๐๑๘ บราซิลผลิตแมงกานีสได้ ๑.๒ ล้านตัน โดยแร่แมงกานีสที่ผลิตได้ส่วนใหญ่มาจากเหมือง Azul นอกจากนี้ บราซิลยังเป็นผู้บริโภคแมงกานีสรายใหญ่เช่นเดียวกับจีน ส่วนใหญ่นำไปใช้ในภาคการเกษตร เนื่องจากบราซิลมีการทำเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก ดินที่ใช้ในการเกษตรของบราซิลมีปริมาณธาตุอาหารและแมงกานีส

น้อย จึงต้องเติมปุ๋ยและธาตุอาหารที่พืชต้องการเพื่อเพิ่มคุณภาพการเจริญเติบโตของพืช

๖. กานา (Ghana) ผลผลิต ๘๕๐,๐๐๐ ตัน

ผลผลิตแมงกานีสของกานามีปริมาณ ๘๕๐,๐๐๐ ตัน ในปี ๒๐๑๘ แร่แมงกานีสที่ผลิตได้ส่วนใหญ่มาจากเหมือง Nsuta มีปริมาณสำรองแมงกานีสประมาณ ๔๕.๐๑ ล้านตัน

๗. อินเดีย (India) ผลผลิต ๗๗๐,๐๐๐ ตัน

ในปี ๒๐๑๘ อินเดียผลิตแมงกานีสได้ ๗๗๐,๐๐๐ ตัน นอกจากจะเป็นผู้ผลิตแมงกานีสอันดับ ๗ ของโลกแล้ว อินเดียยังถือเป็นผู้บริโภคแมงกานีสรายหลักของโลกด้วยเช่นกัน โดยส่วนใหญ่ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตเหล็กกล้า

๘. ยูเครน (Ukraine) ผลผลิต ๗๔๐,๐๐๐ ตัน

ในปี ๒๐๑๘ ยูเครนสามารถผลิตแมงกานีสได้ ๗๔๐,๐๐๐ ตัน และยูเครนมีปริมาณสำรองแมงกานีส ๑๔๐ ล้านตัน มากเป็นอันดับสองของโลก สินแร่แมงกานีสที่ยูเครนนำมาผลิตส่วนใหญ่นำเข้าจากกานา ซึ่งในปี ๒๐๑๘ ยูเครนนำเข้าสินแร่แมงกานีสจากกานาจำนวน ๙๓๘,๐๐๐ ตัน

๙. มาเลเซีย (Malaysia) ผลผลิต ๕๑๐,๐๐๐ ตัน

มาเลเซียผลิตแมงกานีสได้ ๕๑๐,๐๐๐ ตันในปี ๒๐๑๘ แหล่งสำรองแมงกานีสของมาเลเซียพบในรัฐยะโฮร์ (Johor) รัฐกลันตัน (Kelantan) รัฐปาหัง (Pahang) และ รัฐตรังกานู (Terengganu)

๑๐. เม็กซิโก (Mexico) ผลผลิต ๒๒๐,๐๐๐ ตัน

ปี ๒๐๑๘ เม็กซิโกผลิตแมงกานีสได้ ๒๒๐,๐๐๐ ตัน โดยมีผู้ผลิตรายหลัก คือ บริษัท Autlan ซึ่งเป็นผู้ผลิตโลหะเจือที่มีเหล็กเป็นองค์ประกอบ (Manganeseferroalloy)

สถานการณ์แมงกานีสในตลาดโลก

ปี ๒๐๑๙ มีการคาดการณ์ว่าราคาแมงกานีสในตลาดโลกจะมีราคาเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๕.๑๓-๕.๕๐ ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน ซึ่งมีแนวโน้มลดลงจากปีที่ผ่านมา ที่มีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ ๕-๗ ดอลลาร์สหรัฐต่อดัน โดยในปี ๒๐๑๘ ราคาแมงกานีสในตลาดโลกเคยขึ้นไปสูงสุดที่ราคาเฉลี่ยประมาณ ๗-๗.๕ ดอลลาร์สหรัฐต่อดันในเดือน มีนาคม ๒๐๑๘ หลังจากนั้นจึงค่อย ๆ ลดลง สาเหตุที่ราคาแมงกานีสในตลาดโลกลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นผลจากการเพิ่มกำลังการผลิตในแอฟริกาใต้ และจีน ทั้งนี้ถึงแม้ว่าราคาแมงกานีสมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีการคาดการณ์ว่าความต้องการใช้แมงกานีสในตลาดโลกจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากความต้องการใช้แมงกานีสในอุตสาหกรรมผลิตแบตเตอรี่จะเพิ่มมากขึ้น นอกเหนือจากการใช้แมงกานีสเป็นส่วนผสมในการผลิตเหล็กกล้า ซึ่งแมงกานีสเป็นส่วนประกอบสำคัญในการผลิตแบตเตอรี่ลิเทียมไอออนที่ใช้สำหรับรถยนต์ไฟฟ้า และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

การผลิตแมงกานีสในประเทศไทย

ปัจจุบันประเทศไทยมีประทานบัตรที่ขอมผลิตแร่แมงกานีสรวม ๕ แปลง ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ๒ แปลง ลำพูน ๑ แปลง สระแก้ว ๑ แปลง และนราธิวาส ๑ แปลง เนื้อที่รวมประมาณ ๗๑๗ ไร่ ในปี ๒๐๑๘ มีปริมาณการผลิตแมงกานีสเกรดโลหะกรรมในจังหวัดนราธิวาส และเชียงใหม่ ซึ่งผลิตได้รวม ๔,๐๐๐ ตันลดลงจากปี ๒๐๑๗ ที่มีการผลิต ๘,๐๒๐ ตัน โดยในปี ๒๐๑๗ มีประทานบัตรหมดอายุ จำนวน ๑ แปลงทั้งนี้แมงกานีสที่ผลิตและใช้ในประเทศมีปริมาณ ๒,๓๑๐ ตัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๐๑๗ ที่มีการผลิตเพียง ๓๐ ตัน

การนำเข้า – ส่งออก

การนำเข้า-ส่งออก แมงกานีสของไทย แบ่งตามพิกัดศุลกากรที่ ๒๖๐๒๐๐๐๐ ซึ่งหมายถึง สินแร่และหัวแร่แมงกานีส รวมถึงสินแร่และหัวแร่เฟอร์โรจีนัสแมงกานีสที่มีแมงกานีสตั้งแต่ร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป โดยน้ำหนักเมื่อคำนวณในสภาพแห้ง

การนำเข้า

ปี ๒๐๑๘ ประเทศไทยมีปริมาณการนำเข้าแร่แมงกานีส ๗๑,๓๖๒ ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม ๑๐๗,๙๖๕,๓๖๑ บาท โดยนำเข้าจากเมียนมาร์ กาบอง เนเธอร์แลนด์ เยอรมนี จีน และไต้หวัน เป็นต้น

การส่งออก

ปี ๒๐๑๘ มีปริมาณการส่งออกแร่แมงกานีส ๗๓,๖๓๘ ตันคิดเป็นมูลค่า ๑๑๕,๐๓๐,๙๗๓ บาท โดยส่งออกไปยังจีนเป็นอันดับหนึ่ง ตามด้วย เกาหลี ออสเตรเลีย และสิงคโปร์

อ้างอิง

<https://investingnews.com/daily/resource-investing/battery-metals-investing/manganese-investing/manganese-properties>

<https://investingnews.com/daily/resource-investing/battery-metals-investing/manganese-investing/op-manganese-producing-countries-south-africa-china-australia>

<http://www.customs.go.th/statistic>

สารนาฐ

LAZY ECONOMY : เศรษฐกิจขี้เกียจ

นางสาวมยุรี ปาลวงศ์

Lazy economy หรือเศรษฐกิจขี้เกียจถือว่าเป็นเศรษฐกิจใหม่ที่ถูกขับเคลื่อนตามความต้องการของคนยุคใหม่ที่ผู้คนต่างพึ่งพาเทคโนโลยีมากขึ้นเพราะสามารถตอบโจทย์การใช้ชีวิตทั้งทางตรง และทางอ้อมได้ โดยเฉพาะการประหยัดแรงงาน และเวลา จนมีแนวโน้มที่จะนำไปสู่สังคมของความเคยชินหรือที่เรียกว่า “ความขี้เกียจ” ทำให้เศรษฐกิจขี้เกียจ (Lazy Economy) จึงเกิดขึ้นจากความต้องการความสะดวกสบายในชีวิตที่มากขึ้นนั่นเอง เนื่องจากผู้บริโภคยินดีที่จะจ่ายเงินหากสินค้าหรือบริการนั้นช่วยทำให้รู้สึกว่ารวดเร็ว ประหยัดเวลา และทำให้ได้รับความสะดวกสบาย ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนส่ง จอคว ขายเป็นค้าออนไลน์จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ต้องการความสะดวกสบายขั้นสุดยังทำให้เกิดธุรกิจที่ตอบโจทย์ความต้องการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง และได้รับความนิยมเป็นอย่างสูงในปัจจุบัน

Lazy Economy จึงเป็นเทรนด์ที่กำลังมาแรงแม้แต่บิลเกตส์ นักธุรกิจ และมหาเศรษฐีชื่อดังระดับโลก ยังเคยบอกไว้ว่า เขามักจะเลือกคนขี้เกียจในการทำงานที่ยาก เพราะว่า “คนขี้เกียจ” มักจะหาทางลัดในการทำสิ่งเหล่านั้นให้สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี Lazy User Model ที่บอกไว้ว่าธรรมชาติของคนเรามักจะหาทางเลือกที่ช่วยประหยัดเวลา ประหยัดแรงงาน หรือหาทางลัด ในการตอบสนองความสะดวกสบายให้กับตัวเอง

Lazy economy หรือ เศรษฐกิจขี้เกียจเริ่มเป็นที่รู้จักในปี ๒๕๖๑ หลังจากที่ Taobao ผู้ดำเนินธุรกิจอีคอมเมิร์ซรายใหญ่ของจีนได้เก็บข้อมูลของลูกค้า และพบว่าคนจีนรุ่นใหม่ที่เกิดหลังปี ๒๕๓๘ มีการใช้จ่ายไปกับอุปกรณ์สำหรับคนขี้เกียจมากถึง ๗๐% หรือคิดเป็นมูลค่า ๑.๖ หมื่น

ล้านหยวน โดยเป็นการใช้จ่ายสินค้าที่อยู่ในหมวดอาหาร พร้อมรับประทาน เครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้าน อุปกรณ์ดิจิทัล และเครื่องสำอาง โดยสินค้าขายดี ๔ อันดับบนเว็บไซต์เถาเป่าอาทิ ไอยแซ่โดว์แบบปาดครึ่งเดียวจบ หม้อร้อนนอนกประสงค์ แก้วเล่นเกมปรับนอนได้ และเครื่องใช้ในบ้านอัจฉริยะ

อย่างไรก็ตามไม่ใช่เพียงแค่ประเทศจีนเท่านั้น ที่มีการใช้จ่ายไปกับความขี้เกียจ ปัจจุบันมีกลุ่มธุรกิจสตาร์ทอัพในหลายประเทศรวมทั้งไทย ที่เน้นเจาะกลุ่มเป้าหมายนี้โดยเฉพาะ และหนึ่งในธุรกิจที่กำลังมาแรงที่สุดในเวลานี้ ก็คือบริการรับส่งอาหาร (Food Delivery) โดยเฉพาะในเรื่องของการประหยัดแรงงานและเวลา

อันดับกิจกรรมที่คนไทยขี้เกียจมากที่สุด

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล (CMMU) ได้ทำวิจัยกลุ่มตัวอย่างคนไทยจำนวน ๑,๒๐๐ คน ใน ๔ กลุ่มอายุ โดยแบ่งเป็น Gen Z Gen Y Gen X และ Baby Boomers พบว่า ๑๐ อันดับกิจกรรมที่คนไทยขี้เกียจมากที่สุด ได้แก่

๑. ออกกำลังกาย ๘๔%
๒. การรอคิวซื้อของ ๘๑%
๓. ทำความสะอาดบ้าน ๗๗%
๔. อ่านหนังสือ ๗๐.๕%
๕. ทำอาหาร ๖๙%
๖. พุดคุยหรือเจอคนเยอะ ๆ ๖๘%
๗. ดูแลผิวพรรณตัวเอง ๖๘%
๘. เรียน/ทำงาน ๖๕%
๙. ออกไปช้อปปิ้ง ๖๔%
๑๐. เดินทาง ๖๐%

เมื่อวิเคราะห์เชิงลึก ๕ อันดับแรกของคนไทยที่มีพฤติกรรมซื้อที่เกียจที่สุด แบ่งเป็น

๑. **กลุ่มอยากดูดีแต่ไม่มีแรง** หรือในกลุ่มคนที่ซื้อเสื้อผ้าออกกำลังกายมีสัดส่วน ๘๔% เมื่อเทียบกับประชากรไทยโดยรวม หรือมีจำนวนถึง ๕๕ ล้านคน สาเหตุหลักมาจากไม่มีแรงจูงใจ ไม่มีเวลา และทำแล้วรู้สึกเหนื่อย

๒. **กลุ่มชอบซื้อแต่ไม่ชอบรอหรือคนไม่ชอบต่อคิวซื้อ** มีสัดส่วน ๘๑% ของคนไทย หรือมีจำนวน ๕๓ ล้านคน ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากไม่ยอมเสียเวลา และรู้สึกเหนื่อยกับการรอ

๓. **กลุ่มบ้านรก** สกปรกย่อยง่าย หรือคนที่เกียจทำความสะอาดบ้าน มีสัดส่วน ๗๗% ของคนไทย หรือมีจำนวน ๕๑ ล้านคน สาเหตุหลักมาจากรู้สึกเหนื่อย ไม่มีเวลา ไม่มีแรงจูงใจรวมทั้งทำไม่เป็น

๔. **กลุ่มไม่ชอบอ่าน** อ่านแค่ผ่าน ๆ ก็พอ หรือกลุ่มที่เกียจอ่านหนังสือมีสัดส่วน ๗๐% ของคนไทย หรือจำนวน ๔๖ ล้านคน โดยสาเหตุสำคัญมาจากไม่มีแรงจูงใจ ไม่มีเวลา และรู้สึกเหนื่อย

๕. **กลุ่มชอบกิน** แต่ไม่ยอมทำอาหาร หรือ กลุ่มที่เกียจทำอาหารมีสัดส่วน ๖๙% ของคนไทย หรือมีจำนวน ๔๕ ล้านคน สาเหตุหลักจากไม่รู้วิธีทำอาหาร รู้สึกเสียเวลาเหนื่อย และไม่มีแรงจูงใจ

๕ ธุรกิจที่มาแรงครองใจตลาดคนซื้อเกียจ

สำหรับ ๕ ธุรกิจและบริการที่กำลังมาแรงที่สุดในไทย และคาดว่าจะในอนาคตจะสามารถครองใจตลาดคนซื้อเกียจได้ดี คือ

๑. **ธุรกิจที่ทำแทนได้** เช่น ทำบริการความสะดวกสบาย บริการสั่งอาหาร บริการซื้อของแทน

๒. **ธุรกิจที่ไม่ต้องหยิบ ไม่ต้องจับ ไม่ต้องถือ** เช่น สินค้าประเภท Automation และ Hand Free

๓. **ธุรกิจที่พร้อมใช้งานทันที** เช่น สินค้าประเภทพร้อมกิน พร้อมดื่ม

๔. **ธุรกิจร่วมมือร่วมใจ** เช่น community ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่ในรูปแบบออนไลน์

๕. **ธุรกิจที่เน้นการฟัง** เช่น Podcast content หรือ VDO content

ส่วนเคล็ดลับที่จะพิชิตใจลูกค้าในตลาดคนซื้อเกียจ ซึ่งวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล (CMMU) บอกว่า

เจ้าของสินค้าและบริการจะต้องมีการใช้กลยุทธ์ที่เรียกว่า “SLOTH” ซึ่งก็คือ

Speed : ความรวดเร็วที่ไม่ทำให้ผู้บริโภครู้สึกเสียเวลา

Lean : ต้องกระชับ ตัดขั้นตอนที่ยืดยาวออก เพื่อให้ง่ายต่อการใช้งาน

Enjoy : ต้องทำให้ผู้บริโภครู้สึกสนุก เกิดแรงจูงใจในการใช้สินค้าและบริการ

Convenient : สินค้าและบริการช่วยให้ชีวิตง่ายมากขึ้น

Happy : มีความสุขจากความต้องการที่ถูกเติมเต็มและปัญหาได้ถูกแก้ไขด้วยวิธีง่าย ๆ

เมื่อศึกษาพฤติกรรมความซื้อเกียจของผู้บริโภคในยุคนี้ก็จะมองเห็นโอกาสให้เกิดธุรกิจใหม่ ๆ มากขึ้น โดยพบว่าธุรกิจที่จะได้รับอานิสงส์ สามารถเติบโตและการขยายตัวของผู้บริโภคในกลุ่มนี้ ได้แก่

๑. **On Demand Service** หรือธุรกิจที่เข้ามาเป็นผู้ช่วยทำสิ่งต่าง ๆ แทน สำหรับคนที่ไม่อยากเสียเวลารอและยอมที่จะใช้เงินแก้ปัญหา เพื่อหาคนมาทำสิ่งต่าง ๆ แทน โดยธุรกิจประเภทนี้ที่รู้จักดี อาทิ Food Delivery, Home Service ,Grocery Delivery

๒. **Automation & Hands-Free** สินค้า หรือบริการที่ทำให้ผู้ใช้ไม่ต้องหยิบ ไม่ต้องจับ หรือไม่ต้องถือ โดยสินค้าในกลุ่มนี้ เช่น ไอโรบอท หรือหุ่นยนต์ช่วยทำความสะอาด หรือร้านค้าที่เป็น Automate Store ที่ไม่ต้องมีแคชเชียร์ประจำ Lazy Holder หรือที่จับต่าง ๆ แบบคล้องคอ เพื่อที่จะได้ไม่ต้องเมื่อยมือเพื่อถือเอง เป็นต้น

๓. **สินค้ากลุ่ม Ready to** ต่าง ๆ ที่ยังคงมีนวัตกรรม และพัฒนาได้มากขึ้น ทั้ง Ready to Cook, Ready to Eat และ Ready to Use เช่น บริการจัดส่งแช่อาหารแบบพร้อมปรุงให้ถึงบ้านนวัตกรรมข้าวกล่องแบบอุ่นร้อนได้โดย

ไม่ต้องใช้ไมโครเวฟ หรือการพัฒนาเครื่องสำอางแบบหลากหลายคุณประโยชน์ เป็นทั้งรองพื้น แป้ง และครีมกันแดด ที่ช่วยลดระยะเวลาในการแต่งหน้า หรือ Dry Shampoo ที่เพียงแค่นิด และขยี้ก็ทำให้ผมหายมันได้โดยไม่ต้องสระ ซึ่งช่วยประหยัดเวลาได้มาก

๔. การสร้างให้เกิด Community ต่าง ๆ ได้
เนื่องจากหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้คนซื้อเกี่ยวมาจากการขาดแรงจูงใจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้น การสร้างคอมมูนิตี้ หรือความรู้สึก Better Together คือ มีแรงผลักดันจากการได้ทำบางสิ่งบางอย่างร่วมกัน ทั้งจากแรงจูงใจของการช่วยเหลือกัน หรือการแข่งขันและท้าทายระหว่างกัน เช่น เพจต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายในเรื่องเดียวกัน

๕. ธุรกิจการอ่านให้ฟัง หรือ Read Less, Listen More ซึ่งอาจต้องเน้นเรื่องความสั้น กระชับของข้อมูล หรือรูปแบบในการนำเสนอที่ต่างออกไป เพิ่มความสนุกและน่าติดตาม เนื่องจากพฤติกรรมไม่ชอบอ่านอะไรยาว ๆ แต่เลือกที่จะฟังเพราะสามารถทำอะไรไปพร้อม ๆ กับการฟังได้ด้วย เช่น Podcast, Short Content ที่สรุปเรื่องราวให้สั้น กระชับ ได้ใจความ และ VDO Content ผ่านการนำเสนอด้วยภาพประกอบพร้อมเสียง และอัลโหลดให้ติดตามได้บนยูทูบ เพื่อดูหรือฟังโดยไม่ต้องอ่านเป็นต้น

ที่มา

<https://www.brandbuffet.in.th/2019/09/lazy-consumer-marketers-new-opportunity/>

<https://wealthmeup.com/lazy-economy/>

<https://www.thebangkokinsight.com/204980/>

เมืองอัจฉริยะ (Smart City) ในยุคการปฏิวัติ อุตสาหกรรมครั้งที่ ๔

นางสาวสุธิดา รุ่งเรืองศรี
นักวิชาการอุตสาหกรรมปฏิบัติการ
(suthida@dpim.go.th)
กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ

เมืองอัจฉริยะ (Smart City) คือรูปแบบของเมืองแห่งอนาคตโดยมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการแก้ไขปัญหาสังคมเมือง เพื่อสนองความต้องการของประชาชน ระบบงานบริการของภาครัฐ และภาคเอกชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งยังเป็นโครงการที่หลาย ๆ ประเทศทั่วโลกได้เริ่มพัฒนามาระยะหนึ่งแล้ว อย่าง อังกฤษ เนเธอร์แลนด์ สวีเดน สเปน ญี่ปุ่น และสิงคโปร์ พยายามพัฒนาโดยการนำเอาเทคโนโลยีมาผสมกับการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชน ทั้งด้านการขนส่ง การใช้พลังงาน หรือโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มศักยภาพให้เมืองมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสะดวกสบาย รวมถึงทำให้ประชาชนที่อาศัยมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีคุณภาพ และเป็น การวางแผนเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน สำหรับประเทศไทยในปี ๒๕๖๑-๒๕๖๒ มีเป้าหมายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ โดยเริ่มที่ ๗ จังหวัดใหญ่ ได้แก่ ภูเก็ต ขอนแก่น เชียงใหม่ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา และกรุงเทพมหานคร และคาดว่าจะเพิ่มเป็น ๑๐๐ เมือง ๗๗ จังหวัด ภายในปี ๒๕๖๕

ยุทธศาสตร์เมืองอัจฉริยะ เป็นเรื่องที่รัฐบาลทั่วโลกกำลังให้ความสนใจ เนื่องจากประโยชน์จากเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัยสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการให้บริการและการบริหารจัดการเมือง เพราะสามารถลดค่าใช้จ่ายและการใช้ทรัพยากรของเมืองอย่างประหยัด โดยเน้นการออกแบบที่ดี และการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจ และภาคประชาชนในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ ภายใต้แนวคิดการพัฒนาเมืองน่าอยู่ เมืองทันสมัย และประชาชนในเมืองมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข อย่างยั่งยืน โดยเมืองอัจฉริยะครอบคลุมด้วยกัน ๗ ด้าน ดังนี้

สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ (Smart Environment) เป็นเมืองที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น การจัดการน้ำ การดูแลสภาพอากาศ การบริหารจัดการของเสีย และการเฝ้าระวังภัยพิบัติ ตลอดจนเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติโดยนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยบริหารจัดการ
อย่างเป็นระบบ

ที่มา : <https://smartcitythailand.or.th/web?definition>

เศรษฐกิจอัจฉริยะ (Smart Economy) เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจและบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีใช้ประยุกต์

พลังงานอัจฉริยะ (Smart Energy) เมืองที่สามารถสร้างความสมดุลระหว่างการผลิตและการใช้พลังงานในพื้นที่ เพื่อสร้างความมั่นคงทางพลังงานและลดการพึ่งพาพลังงานจากระบบโครงข่ายไฟฟ้าหลัก ทำให้บริหารจัดการด้านพลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารภาครัฐอัจฉริยะ (Smart Governance) เมืองที่พัฒนาระบบบริการภาครัฐ โดยมุ่งเน้นความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม และมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องผ่านการประยุกต์ใช้นวัตกรรมบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของภาครัฐ

การดำรงชีวิตอัจฉริยะ (Smart Living) เมืองที่มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกโดยคำนึงถึงประชาชนเป็นหลัก ด้วยการทำให้ประชาชนมีความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัย และมีความสุขในการดำรงชีวิต

การเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ (Smart Mobility) เมืองที่มุ่งเน้นพัฒนาระบบจราจรและขนส่งอัจฉริยะ โดยเพิ่มประสิทธิภาพและความเชื่อมโยงของระบบขนส่งและการสัญจรที่หลากหลาย ตลอดจนความสะดวกรวดและความปลอดภัยในการเดินทางและขนส่ง รวมถึงเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อขับเคลื่อนประเทศ

พลเมืองอัจฉริยะ (Smart People) เมืองที่มุ่งพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจ ตลอดจนเปิดกว้างสำหรับความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ที่มา : <https://smartcitythailand.or.th/web?definition>

ขณะที่ทุกวันนี้ทั่วโลกกำลังขับเคลื่อนเข้าสู่ยุค Internet of Things (IoT) โดยมีการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อมาปรับใช้กับโครงสร้างพื้นฐาน และระบบต่าง ๆ ของเมืองมากขึ้น ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ เมืองชิบะ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ได้สร้าง “Kashiwa-no-ha” เป็น Smart City ต้นแบบ “เมืองอัจฉริยะ” ที่เน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนครบวงจร ซึ่งห่างจากเมืองโตเกียว ๒๕ กิโลเมตร ห่างจากสนามบินนาริตะ ๖๒ นาที เพื่อรองรับการขยายเมืองศูนย์กลางที่อยู่ในสถานะที่สมบูรณ์ถึงขีดสุด รองรับประชากรผู้อยู่อาศัย ๒๖,๐๐๐ คน คนงาน ๑๕,๐๐๐ คน และนักท่องเที่ยว ๑๐ ล้านคนต่อปี มีการออกแบบโดยแบ่งออกเป็น ๔ ส่วนหลัก ๆ คือ โซนออฟฟิศ แบบ Co-working space ที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น หรือเรียกว่า KOIL (Kashiwano-ha Open Innovation Lab), Town-Health-Center ศูนย์สุขภาพแบบครบวงจร, ศูนย์อาศัยะโนฮะ (Kashiwa-no-ho Area Smart Center) โดยมีระบบการบริหารพลังงานในรูปแบบ eco-system ครบวงจร และระบบโดยสาร ที่ใช้ระบบพลังงานไฟฟ้าทั้งหมด เช่น ห้องควบคุมพลังงานทั้งหมดในเมืองสามารถแบ่งจ่ายไฟฟ้าเป็นอาคารได้ หากพลังงานไม่พอทำให้ไฟดับจะสามารถอยู่ได้ถึง ๓ วัน และมีรถยนต์ สัญจรเตอร์ จักรยาน ที่สามารถใช้

ร่วมกันได้ กรณีฉุกเฉินมีรถยนต์ไฮบริดไว้สำรอง ไม่จำเป็นต้องมีรถส่วนตัว เป็นต้น

จะเห็นว่า โครงการ Smart City เป็นแนวความคิดที่ทำให้เกิดความยั่งยืนและเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับประชากรของประเทศในรูปแบบหนึ่งของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ หรือ Industry ๔.๐ ที่ได้นำเอาเทคโนโลยีเข้ามาช่วยทำให้อุปกรณ์ หรือเครื่องจักร สามารถเชื่อมต่อและสื่อสารถึงกันได้ โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นการช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนคนงาน ช่วยเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มคุณภาพของสินค้า และลดความเสี่ยงจากการใช้งานของเครื่องจักรที่มีอันตรายสูง

ขณะเดียวกัน การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ทำให้ภาคอุตสาหกรรมในประเทศไทยได้ถูกพัฒนา ซึ่งส่งผลให้เกิดการจ้างงานที่มากขึ้น เป็นแหล่งผลิตกำลังคนสำคัญสู่ตลาดแรงงาน และจำเป็นจะต้องมีที่พักอาศัยให้เพียงพอเพื่อรองรับประชากรที่เข้ามาทำงาน โดยเฉพาะพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) (ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่จะสร้างการลงทุน และมุ่งใจให้นานาชาติมาลงทุนได้ เพราะมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และศักยภาพด้านการแข่งขัน เป็นศูนย์กลางการรับสินค้าจากทุกภูมิภาคในประเทศ จึงสามารถกระจายสินค้าสู่นานาชาติได้หลากหลายช่องทางทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ ไม่เป็นพื้นที่ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรง การพัฒนาพื้นที่ EEC จึงมีต้นทุนต่ำรวมถึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เชิงประวัติศาสตร์ เชิงวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวสำหรับชาวต่างชาติที่มีชื่อเสียงระดับโลก ซึ่งในอนาคตจะสามารถเชื่อมโยงกันแบบไร้รอยต่อ ช่วยเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน โดยการประหยัดเวลาในการเดินทางและค่าขนส่ง โดยภาพรวมแล้วจึงมีความพร้อมในการพัฒนาเป็นเมืองต้นแบบการเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) โดยมีการนำร่องพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่สำคัญในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย EEC จึงเป็นอีกจุดเริ่มต้นการพัฒนายุคใหม่ของโครงการสมาร์ทซิตี้ ที่จะขยายสร้างการพัฒนาในทุกภูมิภาค เชื่อมโยงกันในประเทศ และทั่วโลกอย่างเป็นระบบต่อไป

จะเห็นได้ว่า smart city เป็นเมืองที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้มีความได้เปรียบในการแข่งขัน ซึ่งสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพดีขึ้น และทำให้ความต้องการใช้ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศไทยลดลง

ขณะเดียวกันแรงกดดันอีกด้านมาจากประเทศด้อยพัฒนา
ซึ่งมีค่าแรงถูกกว่า ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่สำคัญของนักลงทุน
ต่างชาติ จึงกลายเป็นคู่แข่งสินค้าอุตสาหกรรมเบาของไทย
ด้วย ดังนั้น รัฐบาลนโยบายอุตสาหกรรมของไทยจึงเน้น
ไปที่การเสริมสร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มประสิทธิภาพให้
อุตสาหกรรมไทย โดยให้ความสำคัญในการแข่งขันด้าน
มูลค่าคุณภาพมาตรฐาน ระบบการบริหารงานการตลาด
และการออกแบบผลิตภัณฑ์ตลอดจนการกระจาย
อุตสาหกรรมไปยังต่างจังหวัด

อย่างไรก็ตาม จากปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนดึง
ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติ และส่งผลให้เศรษฐกิจมี
การเติบโตเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่ EEC ซึ่งจะมีการ
พัฒนาเป็นเมืองใหม่ รองรับคนจากกรุงเทพฯ และพื้นที่
ใกล้เคียง จึงมีการเติบโตและการขยายตัวของอุตสาหกรรม
และที่อยู่อาศัย ส่งผลให้ภาพรวมตลาดอสังหาริมทรัพย์มีการ
เติบโตเป็นเท่าตัว และจะเติบโตอย่างต่อเนื่องในระยะยาว
ดังนั้น เมือง smart city จึงเป็นโครงการที่ตอบโจทย์ความ
ยั่งยืนของภาคอุตสาหกรรมไทย และประเทศไทยในยุคของ
การปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔

อ้างอิง

<https://www.smartcitythailand.or.th/>
<https://smartcitythailand.or.th/web?definition>
<https://smartcitythailand.or.th/article?roadshowchonburi>
<https://www.ryt9.com/s/tpd/2626521>
<https://www.salika.co/2018/09/20/human-ai-eec-smart-city/>